

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 54. Devotio & pietas in Sanctum Virginem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Congregationem data epistola, contenebat, honestum esse & salutare, poenitentiae amore, nuditatis confusionem pati, cumque Cardinalem Stephanum mors velox, haud diu postquam flagellorum usum damnasset, e vivis abstulisset, dicebat, forte ei mortem in poenam obstinati contra flagella animi fuisse immisam, quamvis alias fateatur, hunc Cardinalem virum fuisse virtutis amantem.

§. LIV.

Devotio & Pietas in Sanctam Virginem.

Petrus Damianus etiam mentionem facit de quibusdam aliis novis quidem, sed sua ætate jam stabilitis modis, quibus S. Virgo colebatur, qualis erat Officium parvum Beatæ Virginis, & Sabbatum ipsius honori Sacrum. Item de Feria VI. Cruci, & Feria II. Angelis dedicata. De his in epistola ad Cardinalem Desiderium Abbatem Cassinensem ita loquitur: *In quibusdam Ecclesiis pulcherrima consuetudo introducta est; ubi omnibus diebus Sabbati Missa Sanctæ Virginis celebratur, nisi Festum incidat, aut Feria quadragesimalis. In nostris quoque Monasteriis & Eremitis tres dies in Hebdomada ad colendos Sanctos destinantur, in quorum honorem Missas celebramus. Jam vero, ut quidam clarissimi viri pie credunt,*

Opusc.
XXXIII.
c. 3.

Sæculum XI. A.C. 1062. *dunt, animæ defunctorum in Die Domi-
nica non cruciantur, & die Lunæ ad lo-
cum supplicii revertuntur. Hinc illa die
Missa in honorem Sanctorum Angelorum
celebratur, ut ipsorum præsidium mortuis
& brevi morituris paretur. Merito et-
iam Cruci dies Veneris tribuitur, qua
Fratres nostri alter alterum in Capitulo
virgis cædunt, atque in pane & aqua jeju-
nant. Et infra: Eadem die Missam de
Cruce ad impetrandum ejusdem præsidium
celebrant. Quod spectat ad Sabbatum,
qua die, ut scriptum est, Deus requievit,
eam congruit Sacram esse Sanctæ Virginis,
in cujus sinu Divina Sapientia per Myste-
riam Incarnationis requievit. Nec ulla-
tenus dubitandum, quin iis honoribus Vir-
ginem colentes, ejusdem patrocinium sibi
concilient.*

Parvum Officium Beatæ Virginis jam
Sæculo superiore recitari solebat, cum
legamus, S. Udalricum Augustanum
illud quotidie persolvisse. Petrus Da-
vit. n. 44. miani deinde hortatur monachum, no-
mine Stephanum, ut istud pensum Beatæ
Virginis reddere non omittat, & refert
Sup. l. LV. ad suum propositum exemplum cujus-
§. 46. dam Clerici Nivernensis, quem ad ex-
trema deductum Sancta Virgo invisit, in
lib. VI. ep. os languentis ex uberibus suis lac immi-
29. sit, & protinus sanavit, quia ejus officium
singulis diebus diligenter recitaverat. In
alio

alio loco narrat exemplum alterius Cle-
 rici, cui, etsi magnis criminibus atque
 etiam impudicitia fœdus esset, morti
 proximo S. Virgo revelavit, remissa esse
 ejus peccata, quod etiam ipsam Virgi-
 nem recitatione ejus Officii omnibus Ho-
 ris assidue coluisset. Scripta Petri Da-
 miani similibus scatent historiis, suntque
 frequentissima eorum, quæ probanda su-
 scipit, argumenta. Ceterum negari
 non potest, ejusmodi preces in se
 bonas esse; verum sequentia tamen tem-
 pora patefecerunt, consultius futurum
 fuisse sapienti Veterum Instituto inhæ-
 rere. Dum enim Clerici & Monachi
 tot officiis obruuntur, tempus literarum
 studiis & labori manuum dandum mi-
 nuatur, & ipsæ preces in Choro, quia
 valde prolixæ sunt, minore fervore per-
 solvuntur.

§. LV.

S. Wulstanus Episcopus Vigorniensis.

Inter hæc Nicolaus Papa duos in An-
 gliam miserat Legatos, quorum alter
 Hermenfridus Episcopus Sedunensis erat.
 Hos Aldredus Archiepiscopus Eboracen-
 sis, itineris in Angliam suscepti comes,
 in conspectum Regis Eduardi deduxit,
 qui, ut erat piissimus Princeps, honori-
 fice exceptos remisit ad Archiepiscopum
 (cum eo enim in itinere arctam inierant
 amici-

Sæculum XI.
A.C.1062.Opusc. X.
c. 10.

Sup. §. 45.

vit. Wulst. c.

10. Sac. 6.

Ben. p. 2. p.

848.